

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: در مورد اینکه فرمودید در برزخ و قیامت تبدیل قوه به فعل به معنای اینکه بنده اراده کنم و قوه را به فعل درآورم نیست، ۱. استاد آیا می توانیم بگوییم که کسی که افق و کلیت شخصیتش خدا را قبول دارد اما در این دنیا اراده به پیگیری ادامه راه و زدودن غبار کثرات از وجودش را نداشته در آن دنیا بدون اراده خود و به اجبار با قرار گیری در عالمی که کثرات را قبول نمی کند با عذاب و آتش این کثرات را از وجودش پاک می کنند تا شایسته قرب طلب اصلی خود شود و در آتش مخلد نیست. ۲. آیا می توانیم نتیجه بگیریم که کسانی در جهنم مخلد هستند که با شناختن خدا و رسیدن پیام ایمان آوردن به آنها نه تنها ایمان نیاوردند بلکه به خصومت و دشمنی پرداختند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. اگر ایمان در او باشد همین طور است که می فرمایید زیرا با شرک است که عمل، قبول نمی شود. ۲. از رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» داریم که فرموده باشند: «النَّارُ لَا تَأْكُلُ مَحَلَّ الْإِيمَانِ» بدین معنا که اگر به هر حال قلب انسان بهره ای از ایمان دارا باشد تماماً در قبضه آتش قرار نمی گیرند و پس از عذابی که باید بچشد، از آتش آزاد می شود. موفق باشید